

2009. május 7., csütörtök

7. támogatja a regionális szervezetek kezdeményezéseit és az Afrikai Unió határozatát a Madagaszkári Nemzetközi Kapcsolattartó Csoport operatív ágának Antananarivóban történő létrehozásáról, az Afrikai Unió bizottságának elnöke, Ablassé Ouedraogo különmegbízottjának elnökletével;
8. felhívja az Afrikai Unió madagaszkári különmegbízottját, hogy a nemzetközi közösség antananarivói képviselőivel együttműködve és az Afrikai Unió és az ENSZ égíze alatt már megkezdődött viták fényében vegye fel a kapcsolatot valamennyi madagaszkári féllel, és jusson egyezsége velük az alkotmányos rend gyors visszaállításának módjáról és eszközeiről;
9. felhívja a figyelmet az ország humanitárius helyzetének romlására, ami a jelenlegi politikai fejlemények nyomán tovább súlyosbodott, és sürgeti a nemzetközi közösséget és különösen az Európai Uniót, hogy a madagaszkári lakosság szenvedéseinek enyhítése érdekében nyújtson fokozott humanitárius segítséget;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak, a Madagaszkári Köztársaság legitim hatóságainak, az Átmeneti Főhatóságnak, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Uniónak, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösségnek (SADC), az Európai Közösség Humanitárius Hivatalának (ECHO), a Központi Szükséghelyzeti Válaszalapnak (CERF) és az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatalának.

Manuel Rosales venezuelai ügye

P6_TA(2009)0393

Az Európai Parlament 2009. május 7-i állásfoglalása Manuel Rosales ügyéről Venezuelában

(2010/C 212 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a venezuelai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2007. május 24-i állásfoglalására a „Radio Caracas Televízió” venezuelai csatorna ügyéről ⁽¹⁾, valamint a 2008. október 23-i állásfoglalására a politikai eltiltásokról ⁽²⁾;
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Venezuelában igen feszült a politikai helyzet, amely az utóbbi időben aggasztó mértékű tekintélyelvű túlkapásokban érhető nyomon, amelyek az ellenzék, a demokratikusan megválasztott polgármesterek és kormányzók, a diákmozgalmak és az újságírók politikai és büntetőjogi üldöztetésében, fenyegetésében, megfélemlítésében és rágalmazásában nyilvánulnak meg, és a demokrácia szabályainak megváltoztatása, a különböző államhatalmak függetlenségének teljes hiánya és a Venezuelai Bolívari Köztársaság alkotmánya és törvényei iránti szinte alig létező tisztelet folytán lehetségesek,
- B. mivel Manuel Rosalest, az ellenzék vezetőjét, az egykori elnökjelöltet, Zulia tartomány volt kormányzóját és Maracaibo város jelenlegi, demokratikusan megválasztott polgármesterét Chavez elnök több alkalommal nyilvánosan börtönbüntetéssel fenyegette, és ennek nyomán végül bírósági eljárást indítottak ellene egy 2004-es feljelentés alapján, amely szerint zuliai kormányzósága idején hiányos adóbevallást nyújtott be, az eljárás pedig a politikai üldöztetés egyértelmű esetének ismertetőjegyét viseli magán, amennyiben nem tartják tiszteletben a releváns eljárási normákat, és nem biztosítják a megfelelő jogi garanciákat, és amelyben előre meghatározott, egyértelműen politikai ítélet születik,

⁽¹⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 484. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0525.

2009. május 7., csütörtök

- C. mivel Manuel Rosales a szomszédos Peruban kért politikai menedéket az elszenvedett politikai üldöztetés elől, és a perui hatóságok – tekintettel az ügy politikai és humanitárius vonatkozásaira – biztosították is számára a menedéket, amire válaszul Venezuela haladéktalanul visszahívta perui nagykövétét,
- D. mivel a vádak mögött kétség kívül az ellenzéki vezető ellen felhozott politikai indokok húzódnak meg, és mivel a végrehajtó hatalom javarészt ellenőrzése alatt tartja az igazságszolgáltatást; mivel a venezuelai kormány olyan új intézkedések megtételére törekszik, amelyek nagymértékben csökkentik az igazságszolgáltatás függetlenségét és szinte lehetetlenné teszik tisztességes eljárások lefolytatását Venezuelában,
- E. mivel Raúl Isaiás Baduel, nyugalmazott tábornokot, aki a közelmúltban még Chavez elnök védelmi minisztere volt, majd ellenzék oldalára állt, 2009. április 2-án a katonai hírszerzés fegyveres ügynökei letartóztatták; mivel immár az ellenzék tagjaként azzal vádolják, hogy védelmi miniszteri megbízatása alatt feltételezhetően lopott a fegyveres erőktől,
- F. mivel a 2008. november 23-án demokratikusan megválasztott Antonio Ledezma, ellenzéki vezető és Caracas főpolgármestere, nem kezdte meg munkáját, mivel a kormánypalotában lévő főpolgármesteri hivatal helyiségeit bolívari csoportok törvényellenesen elfoglalták, és ez idáig a venezuelai belügyminisztérium hatóságai semmit sem tettek eltávolításuk érdekében; mivel Chávez elnök a közelmúltban a fővárosra vonatkozó törvényt fogadtatott el, amely közvetlenül érinti a főpolgármester hatáskörét, mivel lehetővé teszi, hogy a köztársaság elnöke a caracasi kormányzat élére szabadon kinevezhessen egy magas rangú tisztviselőt, akinek a caracasi főpolgármester is alárendeltje lesz, ezáltal gyakorlatilag elveszítve a közpénzekkel való gazdálkodás, a fejlesztési tervek kidolgozása és végrehajtása, valamint a főváros decentralizált intézményeinek irányítása terén meglévő összes hatáskörét,
- G. mivel Caracas főpolgármestere – azon túl, hogy gyakorlatilag minden hatalmától megfosztották – közvetlenül a köztársaság elnöke által szított, erőszakos üldözési, fenyegetési, megfélemlítési és rágalmaszói hadjárat áldozatává vált,
- H. mivel 2009. márciusában a köztársasági elnök parancsára több, elsősorban az ellenzék vezetése alatt álló régiókban található kikötőt és repülőteret megszálltak a katonák egy olyan törvény következményeként, amely ezen infrastruktúrák irányítását a venezuelai kormány kezébe adja; mivel ezen intézkedés célja a politikai ellenfelek pénzügyi korlátozása és gazdasági ellehetetlenítése; mivel a Venezuelai Bolívari Köztársaság alkotmánya 164. cikkének (10) bekezdése értelmében a kikötők, a repülőterek, az utak és az autópályák igazgatása a központi vezetéssel együttműködésben a tartományi kormányok kizárólagos hatáskörébe tartozik, és semmiképpen sem a központi kormányzat kizárólagos feladata,
- I. mivel Marjori Calderón bíró, a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (PSUV) egy magas rangú tisztviselőjének neje, által a közelmúltban hozott, eddig egyedülálló politikai ítélet következtében Ivan Simonovics, Lázaro Forero és Henry Vivas rendőrőkapitányokat, valamint a fővárosi rendőrség főfelügyelőségének nyolc tisztviselőt hitelt érdemlő bizonyítékok nélkül harmincéves börtönbüntetésre ítélték, amely a venezuelai büntetőtörvénykönyv szerint adható legsúlyosabb büntetés; mivel ezeket a személyeket öt éven keresztül olyan cellákban tartották előzetes letartóztatásban, amelyekben nem volt természetes fény; mivel ez a szabálytalanságotól hemzsegő, a vádlottak igazságszolgáltatással kapcsolatos legalapvetőbb eljárási jogait is semmibe vevő eljárás a leghosszabbnak bizonyult Venezuela történetében; mivel a 2002. április 11-én elkövetett 19 bűncselekmény – amelyek közül hárommal most terhelő bizonyítékok hiányában is az elítélteket vádolják – többsége máig büntetlenül maradt annak ellenére, hogy számos tanúvallomás, tévéfelvétel és írásos bizonyíték áll rendelkezésre, amelyek bizonyítják a tökéletesen azonosítható bolívari fegyveresek felelősségét,
- J. mivel a köztársasági elnök jelentős számú magas pozícióban lévő külföldi tekintetében többször is becsmérlő és sértő nyilatkozatokat tett, és mivel amikor saját országában bíralták, haladéktalanul elrendelte az őt bíráló külföldiek kiutasítását, beleértve az Európai Parlament egyik képviselőjének erőszakos kiutasítását is,
- K. mivel Chávez elnök 2009 februárjában újabb népszavazást erőszakolt ki az elnök és a választott képviselők határozatlan időre szóló újraválasztására, annak ellenére, hogy 2007 decemberében elvesztette a többek között ugyanebben az ügyben tartott, az alkotmányos reformról szóló népszavazást, és ezzel megsértette a venezuelai alkotmányt, amely megtiltja, hogy ugyanabban a jogalkotási ciklusban ugyanazt a reformtervezetet többször benyújtsák,

2009. május 7., csütörtök

- L. mivel a venezuelai hatóságok nem tartották kívánatosnak annak a hivatalos európai parlamenti delegációnak a jelenlétét, amely tervbe vette, hogy 2009 márciusának első hetében látogatást tesz az országba azután, hogy ezek a venezuelai hatóságok a látogatást számos alkalommal indokolatlanul elhalasztották,
1. komoly aggodalmának ad hangot a venezuelai demokrácia helyzetének és minőségének romlása miatt, melyet a köztársaság elnökének hatalmi koncentrációja és a növekvő önkényuralom következtében az összeomlás komoly veszélye fenyeget;
 2. szolidaritását fejezi ki mindazokkal, akik politikai üldözés áldozatai Venezuelában, melyet manapság Manuel Rosales személye jelképez; üdvözli a perui kormány azon döntését, hogy politikai menedékjogot biztosít Manuel Rosales számára; határozottan elutasítja a fenyegetést, az erőszakot, a hatalommal való visszaélést, a becsületsértést, valamint az igazságügyi szervek politikai fegyverként való, az ellenzék megfélemlítése és eltávolítása céljából történő használatát;
 3. emlékeztet arra, hogy ahogyan azt az Amerikai Államok Szervezetének (AÁSZ) Amerikaközi Demokratikus Chartája elrendeli, egy demokráciában az eredendő törvényesség mellett, amelyet a választások során szereznek és szilárdítanak meg, léteznie kell a hatalom törvényes gyakorlásának is, amelyet a teljes mértékben demokratikus működés biztosítása érdekében az adott szabályok, a hatályos alkotmány és törvények, valamint a jogállamiság mindenkori tiszteletben tartása alapol meg, továbbá arra, hogy a békés és demokratikus politikai ellenzék tiszteletben tartása is a demokrácia része kell, hogy legyen, főképpen akkor, ha azt népi felhatalmazással választották meg;
 4. felhívja az ország hatóságait, elsősorban a köztársaság elnökét, hogy politikai tevékenységét a párbeszéd, a jogállamiság és az alkotmányos rend tiszteletben tartása jegyében folytassa, és tolerálja a politikai ellenzéket oly módon, hogy a közéletben teret és megfelelő képviselőt biztosít a venezuelai társadalom által választott és óhajtott különböző politikai alternatívák számára;
 5. továbbá sürgeti a venezuelai kormányt, hogy tegyen eleget a Venezuela által is aláírt és ratifikált nemzetközi egyezmények, többek között az emberi jogokról szóló amerikai egyezmény előírásainak, különös tekintettel az említett egyezmény 23. cikkének (1) bekezdésében, valamint a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2. és 25. cikkeiben található, a politikai jogokra vonatkozó rendelkezésekre;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Mercosur Parlamentnek és a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormányának és nemzetgyűlésének.
-